

Тема: Феномен багатокультурності

1.	<p>Ермолин, Д. Границы, идентичности и стереотипы в полиэтническом микросоциуме [Текст] : (на примере с. Жовтневое Болградского района) / Д. Ермолин // Локальна та регіональна специфіка традиційної культури: [матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Одеські етнографічні читання"] : [збірка наук. праць] / [ред. кол.: В. К. Борисенко, М. К. Дмитренко, Г. К. Кожолянко та ін.]. — Одеса, 2013. — С. 207-214. — Бібліогр.: с. 213-214.</p>
2.	<p>Масенко, Л. Т. Мовна політика України у 2017-2019 роках [Текст] / Л. Т. Масенко // Українська мова , 2019.- № 3 (71). — С. 40-48. — Бібліографія: С. 48-51. Анотація: У статті розглянуто ухвалення у Верховній Раді України 25 квітня 2019 року Закону "Про забезпечення функціонування української мови як державної" як найбільший здобуток державної мовної політики. Проаналізовано впроваджені законом найважливіші норми вживання української мови у її функції державної. Висвітлено також заходи протидії процедурі прийняття і впровадження закону з боку проросійської частини депутатського корпусу. У зв'язку з проведенням у 2019 р. президентських і парламентських виборів розглянуто ті положення у програмах кандидатів на президентську посаду і партій, які стосуються мовних проблем країн та запропонованих шляхів їх розв'язання</p>
3.	<p>Дівінська, Н. О. Реалізація принципу інтерактивності у формуванні міжкультурної комунікативної компетентності студентів вищих навчальних закладів [Текст] / Н. О. Дівінська // Теоретико-методологічні засади модернізації змісту гуманітарної освіти у вищій школі України — Київ : Педагогічна думка, 2013. — Розділ 1.4.. — С. 55-63. — Бібліогр.: с. 63.</p>
4.	<p>Кушнір, М. Громадсько-політичне, культурне та конфесійне життя української діаспори в Росії (1990-ті роки) [Текст] / М. Кушнір // Народна творчість та етнологія , 2019. - № 4 (380) липень-серпень . — С. 109-114. — Бібліогр.: с. 113-114. Анотація: Українці – друга за чисельністю етнічна меншина в Російській Федерації. Українська діаспора в Росії – найбільша українська діаспора у світі. У другій половині 1980-х років на хвилі горбачовських реформ почалося відродження українського національного життя. Перше українське культурне товариство «Славутич» виникло 1988 року в Москві. Протягом 1990-х років українські товариства з'явилися в багатьох інших містах Росії. На початку 2000-х років існувало понад 100 українських об'єднань. Найбільшими були Організація українців Росії та Федеральна національно-культурна автономія «Українці Росії», що об'єднували менші спільки на регіональному і місцевому рівнях. Діяльність української діаспори в РФ здійснювалася в трьох основних напрямках: культурному, конфесійному та громадсько-політичному. Найбільш динамічно розвивався культурний напрям. Російська влада прагнула зосередити діяльність української діаспори виключно в культурному руслі й уникнути її політизації. Розвитку української діаспори в РФ сприяла велика правова база на міжнародному та національному рівнях. Загалом</p>

	<p>політика України щодо діаспори в Росії не проводилася на належному рівні. Українське керівництво не змогло вибудувати системи взаємодії та підтримки співвітчизників. Українська діаспора зазнавала протидії з боку російської влади. Найбільшим досягненням було відкриття 1998 року Культурного центру України в Москві. Українські культурні і громадсько-політичні об'єднання, церковні громади не досягли великих успіхів, оскільки були малочисельними та ізольованими одне від одного. Їм не вдалося створити повноцінної інфраструктури для ведення культурно-просвітницької роботи – бібліотек, шкіл, церков, видавництв та періодичних видань. Позбавлені підтримки з боку України та РФ, вони розпадалися або були пасивними.</p>
5.	<p>Семенова, О. Соціокультурні дослідження українсько-білоруського пограниччя: до історіографії питання [Текст] / О. Семенова // Народна творчість та етнологія , 2019. - № 4 (380) липень-серпень . — С. 24-38. — Бібліогр.: с. 32-38.</p> <p>Анотація: На сьогодні українсько-білоруське пограниччя постає яскравим прикладом для пізнання етнокультурних процесів та явищ. Подібність умов проживання, способів ведення господарства, традиційного життя спричинили подібність етнокультурних рис мешканців українсько-білоруського Полісся. Тому основними етнодиференціюючими чинниками постають мовні, культурні та етнічні особливості жителів пограниччя.</p> <p>Опрацьовані матеріали дають можливість стверджувати про наявність широкого масиву лінгвістичних та етно-лінгвістичних досліджень українсько-білоруського порубіжжя, у яких розкриваються особливості українських та біло-руських говірок. Авторка розглянула діалектологічні дослідження Полісся, зокрема, колективні праці українських, білоруських та російських науковців, а також окремі видання, у яких висвітлено фонетичні, морфологічні та лексичні особливості поліських говірок. Проаналізовано низку лінгвогеографічних видань, як загальних, так і тематичних: атласи тваринницької, будівельної лексики, назв лікарських рослин, одягу, взуття тощо. Здійснено огляд лексикографічних праць, зокрема різних за тематикою словників поліських говорів.</p> <p>Дослідження духовної та матеріальної культури порубіжжя присвячені фольклорним традиціям у зоні пограниччя, різним аспектам традиційно-побутової культури українців та білорусів, житлового будівництва, народної медицини, астрономії, метеорології тощо.</p> <p>Окрему увагу приділено розгляду проблеми формування етнічної самосвідомості мешканців українсько-білоруського прикордоння та їх самоідентифікації. Розглянуто трактування властивих для Поліського регіону етнонімів «поліщук», «литвин», «тутешній». Зазначено, що особливістю білоруської ідентичності ХІХ–ХХ ст. є низький рівень національної свідомості як результат тривалого перебування під тиском Російської імперії та досить пізні зародження національного руху. Сучасні дослідження засвідчують високий рівень зрусифікованості та радянізованості білоруського суспільства.</p> <p>Розглянуто внесок науково-дослідних проектів та програм співробітництва між Україною та Білоруссю, зокрема діяльність Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України та Інституту мистецтвознавства, етнографії та фольклору імені К. Крапіви НАН Білорусі, результатом співпраці яких стали спільні експедиції, міжнародні конференції, ґрунтовні наукові видання тощо</p>
6.	<p>Кічук, Н. Збагачення міжкультурних традицій добросусідства країн Подунав'я -</p>

	чинник європейської соціалізації молоді [Текст] / Н. Кічук // Istorie și civilizație de-a lungul Dunării de Jos — Браїла [та ін.] : Істриус (Музей Браїли "Кароль I", 2018. — Розділ 28. — С. 519-526.
7.	Локальна та регіональна специфіка традиційної культури: [матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Одеські етнографічні читання"] [Текст] : [збірка наук. праць] / [ред. кол.: В. К. Борисенко, М. К. Дмитренко, Г. К. Кожолянюк та ін.] ; М-во освіти і науки України [та ін.] — Одеса : КП ОМД, 2013. — 574 с.; 60x84/16. — Бібліогр. в кінці ст. - 300 пр. (в опр.). Анотація: На сторінках видання розглядаються проблеми регіональної специфіки традиційної культури, аналізуються джерела та історіографія, особливості розвитку етнічних груп в іноетнічному середовищі, відображення міжетнічних взаємин у традиційній культурі, сучасні міфологічні уявлення та вірування.
8.	Борисенко, М. Рух за права корінних народів [Текст] : світовий досвід та український контекст / М. Борисенко // Народна творчість та етнологія , 2019. - № 1 (377) січень-лютий . — С. 50-62. — Бібліогр.: с. 60.
9.	Борисенко, В. Мультикультурність: усьому свій час і своя пора...(з публіцистики Василя Ткаченка) [Текст] / В. Борисенко // Народна творчість та етнологія , 2019. - № 1 (377) січень-лютий . — С. 31-38. — Бібліогр.: с. 37.
10.	Боднар, М. Б. Етнопсихологія (контент навчальної дисципліни) [Текст] : навч. посіб. / М. Б. Боднар — Тернопіль : ФОП Паляниця В. А., 2018. — 147 с.; 60x90 1/6. — Бібліогр.: с. 139-146. - 300 пр. (в опр.). Анотація: Пропонований навчальний посібник призначений для вивчення нормативної навчальної дисципліни «Етнопсихологія» студентами закладів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем. Навчальний посібник містить контент навчальної дисципліни «Етнопсихологія», який може бути рекомендований для розробки презентаційних матеріалів та їх використання у процесі проведення лекцій. Він містить короткі біографічні довідки про найвагоміші постаті дослідників у площині етнопсихології, проблемні ситуації, фрагменти текстів із художньої літератури, факти з історичного минулого окремих етносів, приклади з фольклору. До посібника включено завдання для самостійної роботи студентів зі всіх розділів навчальної дисципліни, дискусійні питання для полілогу, орієнтовані індивідуальні навчально-дослідні завдання теоретичного та практичного спрямування, перелік рекомендованої літератури.
11.	Матвеева, Н. Двомовність у світлі психолінгвістичних досліджень [Текст] / Наталя Матвеева // Дивослово , 2018. - № 11 (740) листопад. — С. 42-44. — Бібліогр.: С. 44. Анотація: У статті висвітлено психолінгвістичні аспекти білінгвізму. Розглянуто різні теорії двомовності та результати впливу білінгвізму на когнітивні можливості індивідів
12.	Піменова , С. П.

Сучасні методи активізації пізнавальної діяльності учнів у контексті міжкультурного спілкування [Текст] / С. П. Піменова // Англійська мова та література , 2018. — № 28-29 (578-579). — С. 15-21. — Бібліогр.:с. 21.

Анотація:

Важливою проблемою для педагогічної теорії та практики залишається питання урізноманітнення навчального процесу, активізації пізнавальної діяльності учнів, розширення сфери їхніх інтересів.

Сучасним учням доступні найрізноманітніші джерела інформації, але часто саме наявність готової інформації сприяє розвитку пасивності. Зникає прагнення до пошуку, пізнання, творчості, тобто діяльності. Навчальний матеріал може здаватися учням «сухим» і нецікавим, тому завдання вчителя — зацікавити їх. Це можна зробити за допомогою інформаційних технологій (наприклад, презентації), науково-популярних фільмів, Інтернету, а також за допомогою дидактичних ігор. За Ф. Дістервегом, будь-який метод поганий, якщо привчає учня до пасивності, і гарний, якщо пробуджує в ньому ініціативу.